

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/279/2021
Identifikačné číslo spisu:	1513244614
Dátum vydania rozhodnutia:	28.03.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Nora Halmová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1513244614.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiteľovi E. K. Z., zomrelom XX. X. XXXX, naposledy bývajúcim v L., Š. XXXX/XX, so zanechaním listiny o vydedení, za účasti dedičiek 1/ E. U. Z., bývajúcej v L., Š.U. XXXX/XX, 2/ H. F. Z., bývajúcej v L., Š. XXXX/XX, 3/ E. U. Z., bývajúcej v L., S. XXX/X, dedičky 1/ až 3/ zastúpené advokátkou doc. JUDr. Máriou Srebalovou, PhD., so sídlom v Bratislave, Námestie hraničiarov č. 9, IČO: 42 172 152, 4/ C. M., bývajúcej v G. F., O. XXX/XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Evou Peničkovou, so sídlom v Dolnom Kubíne, Okružná 9, IČO: 42 073 014, o návrhu dedičiek 1/ až 3/ na opravu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Bratislava V z 27. marca 2014, č. k. 1D/838/2013 - 61 a o návrh na prerušenie dedičského konania do skončenia dovolacieho konania v právoplatne skončenej občianskoprávnej veci vedenej pod sp. zn. 43C/284/2014, o dovolaní dedičiek 1-3 proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. februára 2021, č. k. 10CoD/1/2021-489 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 11. novembra 2020, č. k. 1D/838/2013-391 návrh dedičiek 1/ až 3/ z 31. augusta 2020 na opravu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia z 27. marca 2014, č. k. 1D/838/2013 - 61, Dnot 97/13 zamietol a konanie prerušil do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 6Cdo/194/2020. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 396 ods. 1, § 397 zákon č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 47 ods. 2 zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 57 ods. 1, 2, 3, § 175k ods. 2 zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) a vecne nedôvodnosťou podaného návrhu na opravu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, nakoľko vyznačenie právoplatnosti dňom 22. apríla 2014 a vykonateľnosti dňom 22. mája 2014, bolo na uznesení o prerušení dedičského konania za dňa 27. marca 2014, sp. zn. 1D/838/2013 - 61 (správne číslo konania, pozn. odvolacieho súdu), Dnot 97/2013 vyznačené správne v súlade s § 159 a § 161 OSP, a

preto tvrdenie dedičiek 1/ až 3/ v podanej žiadosti o opravu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti predmetného uznesenia bolo nepravdivé, nedôvodné a účelovo špekulatívne prekrúcané, a preto nebol daný žiaden dôvod na opravu tohto administratívno-technického úkonu, lebo dátumy právoplatnosti aj vykonateľnosti sú v ňom vyznačené správne v súlade so zisteným skutkovým aj právnym stavom veci. Súd konštatoval, že vyznačenie právoplatnosti 22. apríla 2014 a vykonateľnosti 22. mája 2014 je na uznesení o prerušení dedičského konania za dňa 27. marca 2014, sp. zn. 1D/838/2013-61, Dnot 97/2013 vyznačené správne v súlade s § 159 a § 161 OSP, a preto tvrdenie dedičiek 1/ až 3/ v podanej žiadosti o opravu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti predmetného uznesenia bolo nepravdivé, nedôvodné a účelovo špekulatívne prekrúcané. Nebol daný žiaden dôvod na opravu tohto administratívno-technického úkonu, lebo dátumy právoplatnosti aj vykonateľnosti boli v ňom vyznačené správne v súlade so zisteným skutkovým aj právnym stavom veci. V danom prípade o správnosti vyznačenej právoplatnosti a vykonateľnosti predmetného uznesenia o prerušení dedičského konania súd rozhodol už v dedičskom konaní sp. zn. 1D/838/2014. V následnom občianskoprávnom konaní sp. zn. 43C/284/2014 konajúci súd správne tohto rozhodnutia z dedičského konania na námietku žalovaných (v tomto dedičskom konaní dedičiek) 1/ až 3/ preskúmal ako prejudiciálnu otázku, pretože skúmanie tejto otázky malo veľký význam pre rozhodnutie vo veci samej, a dospel k záveru, že námietky žalovaných 1/ až 3/ nie sú dôvodné, teda dospel k rovnakému záveru ako dedičský súd. Opätovne sa touto námietkou žalovaných 1/ až 3/ zaoberal pred rozhodnutím vo veci samej aj odvolací súd v odvolacom konaní sp. zn. 7Co/266/2019, a to s rovnakým záverom. V danej chvíli bol právoplatne aj občianskoprávnym konaním potvrdený záver súdu konajúceho v súvisiacej dedičskej veci. Aj keď právoplatné rozhodnutie o predbežnej otázke sa nemôže a ani neuvádza do výrokovej časti rozsudkov vo veci samej, aj tu platí prekážka rozhodnutej veci v zmysle § 159 ods. 3 OSP, podľa ktorého, len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova, čo platí aj pre vyslovený právny názor súdu o prejudiciálnej otázke, ktorú vyriešil súd skôr ako rozhodol vo veci samej, nakoľko jej vyriešenie malo podstatný a zásadný význam na rozhodnutie o predmete sporu. Aj to je dôvod na zamietnutie predmetného návrhu dedičiek 1/ až 3/ doručeného súdu dňa 31. augusta 2020 v dedičskom konaní. Teda aj v prípade, že by tvrdenia dedičiek 1/ až 3/ boli správne (čo súd jednoznačne vylúčil) a bolo by predmetné uznesenie doručené dedičke 4/ už 2. apríla 2014, aj vtedy by bola súdom určená lehota dodržaná na urobenie súdom nariadeného úkonu, lebo jej koniec by pripadol na deň 19. mája 2014 (pondelok) v súlade s § 57 ods. 2 veta druhá OSP, čo uvádzajú vo svojej žiadosti o opravu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti aj samotné dedičky 1/ až 3/, nakoľko posledný deň by vtedy pripadol na sobotu (17. mája 2014), preto pondelok (19. mája 2014) by bol najbližším pracovným dňom na zachovanie danej lehoty. Z toho vyplýval súdu záver, že žaloba bola dedičkou 4/ jednoznačne podaná včas, rozhodujúci je v tomto prípade deň urobenia úkonu v zmysle § 57 ods. 3 OSP, v určenej lehote a nie deň kedy sa začalo súdne konanie v zmysle § 82 OSP, a táto skutočnosť je dedičkou 4/ nepochybne preukázaná. Súd ju má nepochybne preukázanú aj obsahom spisu vo veci 43C/284/2014, nakoľko na samotnej žalobe podľa registračnej pečiatky žaloba nebola na súde podaná osobne (do podateľne) ale bola doručená poštou, čo preukazuje aj obálka nachádzajúca sa v predmetnom spise, podľa ktorej v nej bola na súd doručená dňa 21. mája 2014 doporučená zásielka s podacím číslom K. z pošty v Dolnom Kubíne, teda totožná s podacím číslom uvedeným na podacom hárku právnej zástupkyne dedičky 4/ prideleným tejto zásielke podacou poštou v Dolnom Kubíne dňa 19. mája 2014. Súd žiadosť dedičiek 1/ až 3/ o opravu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti vyhodnotil ako nedôvodnú a ich návrh zamietol v celom rozsahu.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd alebo krajský súd“) uznesením z 26. februára 2021 č. k. 10CoD/1/2021-489 uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým návrh dedičiek 1/ až 3/ na opravu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia zo dňa 27. marca 2014, č. k. 1D/838/2013 - 61, Dnot 97/13 zamietol, zrušil. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že doložka právoplatnosti nemala povahu súdneho rozhodnutia, ale len osobitného úkonu súdu v podobe osvedčenia určitej právnej skutočnosti a zakladala len vyvrátiteľnú domnienku správnosti údajov, ktoré osvedčuje. Najvyšší súd už v minulosti konštatoval, že doložka právoplatnosti nie je súdnym rozhodnutím, ale je osobitným úkonom súdu, ktorým osvedčuje, že nastali niektoré právne skutočnosti. Má charakter verejnej listiny a vychádza sa z prezumpcie správnosti v nej uvedených údajov. Ak niekto namieta jej obsahovú nesprávnosť, je povinný na preukázanie svojich tvrdení ponúknuť riadne dôkazy. Z hľadiska

posúdenia pravdivosti údajov v doložke právoplatnosti nie je významný subjektívny názor účastníka o tom, že pri ich uvedení došlo k chybe, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že k tejto chybe skutočne došlo (5MCdo/8/2008). V nadväznosti na tento záver doplnil, že v doložke právoplatnosti ako verejnej listine sa síce prezumuje správnosť v nej uvedených údajov, súdu v civilnom konaní však nič nebráni posúdiť ich správnosť a v prípade zistenia ich objektívnej nesprávnosti prijať záver o dni právoplatnosti rozhodnutia aj odlišne, než je uvedené v doložke právoplatnosti (rovnako ako možný záver, že takýto deň pre nedostatky pri doručovaní ešte nenastal). V odôvodnených prípadoch nie je vylúčené, že súd prijme tento záver aj po troch mesiacoch počítaných odo dňa, ktorý bol v doložke právoplatnosti nesprávne vyznačený ako deň nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Súd poukázal, že aj relevantná právna teória uvádza, že od skúmania pravosti sa odlišuje skúmanie pravdivosti obsahu listiny (správnosť listiny). Zákon v ustanovení § 134 zakotvuje, že obsah listiny sa považuje za pravdivý, pokiaľ nie je dokázaný opak. Súd je oprávnený skúmať pri každej verejnej listine jej pravosť a pokiaľ sa vyskytnú pochybnosti, aj jej pravdivosť. V danom sporovom konaní v procesnom postavení žalovaných 1/ až 3/, v prvoinštančnom ako aj v odvolacom konaní namietali oneskorenosť podania žaloby z tých istých dôvodov, ktoré uviedli v návrhu na opravu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti v dedičskom konaní, t. j., že dedička 4/ prevzala uznesenie z 27. marca 2014, sp. zn. 1D/838/2013 a 2. apríla 2014 a nie 3. apríla 2014, od ktorého súd prvej inštancie počítal a vyznačil právoplatnosť a vykonateľnosť, z dôvodu ktorého sa súdy oboch inštancií v týchto rozhodnutiach boli povinné s námietkami žalovaných, resp. dedičiek 1/ až 3/ vysporiadať a z ich odôvodnení vyplývalo, že dospeli k rovnakému záveru o včasnosti podanej žaloby, ale zhodli sa aj na dátume prevzatia uznesenia o prerušení dedičského konania dedičkou 4/ dňa 3. apríla 2014, a preto neexistujú žiadne zákonné možnosti na opravu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti vyznačenej na uznesení vydaného v dedičskom konaní, dokonca po právoplatnom skončení sporu, na vedenie ktorého bol jeden z dedičov odkázaný. V prejednávanej veci však nebolo sporným, že dedičke 4/ uznesenie o prerušení konania doručené bolo, nakoľko dedičky 1/ až 3/ namietali, že ho neprevzala 3. apríla 2014, ale už 2. apríla 2014, avšak ako správne uviedol súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia, ich argumentácia je z hľadiska včasnosti podania žaloby o určenie neplatnosti dôvodov vydedenia bezvýznamná, nakoľko ak by dedička 4/ predmetné uznesenie prevzala 2. apríla 2014, a lehota jedného mesiaca by sa odvíjala od právoplatnosti dňom 17. apríla 2014, tak žalobu, ktorú podala na poštovú prepravu 19. mája 2014, podala v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti uznesenia, keďže aj deň 17. mája 2014 pripadol na sobotu, a preto posledným dňom lehoty na podanie žaloby bol pondelok 19. mája 2014. K tvrdeniam dedičiek 1/ a ž 3/, že im bolo odňaté právo vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu súdom prvej inštancie tým, že neboli oboznámené s dopytom na Najvyšší súd Slovenskej republiky v súvislosti so zisťovaním, kedy presne dedička 4/ žalobu na poštovú prepravu podala, odvolací súd uvádza, že povinnosť súdu oboznamovať účastníkov dedičského konania so štetreniami, ktoré vykonáva sám, mu nevyplyva zo žiadneho zákonného ustanovenia, a už vôbec nebol povinný doručovať dedičkám podací hárok predložený dedičkou 4/ na vyjadrenie, keď dedičské konanie je konaním nesporovým, v ktorom platí zásada oficiality, znamenajúca úradnú povinnosť súdu (súdneho komisára) zhromažďovať údaje potrebné na prejednanie veci. K žiadosti dedičiek 1/ až 3/ oznámiť im miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu podľa § 219 ods. 3 CSP, odvolací súd uviedol, že verejne sa vyhlasujú iba rozsudky, a nie uznesenia, a preto na túto požiadavku odvolateľiek neprihliadal. V posudzovanej veci sa však dedičky domáhali vydaním opravného uznesenia opraviť doložku právoplatnosti a vykonateľnosti vyznačenej na prvoinštančnom uznesení, nakoľko však doložka právoplatnosti a vykonateľnosti ako už odvolací súd uviedol vyššie, nie je súčasťou súdneho rozhodnutia, nebolo možné ju opravovať v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, a preto odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zrušil, nakoľko dôvody, pre ktoré bolo vydané neexistovali.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali dedičky 1/ až 3/ (ďalej aj „dovolateľky“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodňovali ustanovením § 420 písm. f/ CSP, že nesprávnym procesným postupom súdu bolo znemožnené, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces konkrétne; do práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, v dôsledku odopretia práva na prístup k súdu, nakoľko podľa záveru odvolacieho súdu nemá účastník konania právo na opravu nesprávne

vyznačenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti; práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, nakoľko nedáva odpoveď na zásadnú otázku, kedy bolo doručené uznesenie o prerušení konania o dedičke 4/, nakoľko je dátum na doručení prepísaný; do práva na rovnosť účastníkov konania podľa článku 47 ods. 3 Ústavy SR a ich práva na verejné prerokovanie veci v prítomnosti tak, aby sa mohli vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ktoré zahŕňa tiež právo na oboznámenie so všetkými dôkazmi, ktoré boli podkladom na rozhodnutie porušiteľa podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Odvolací súd nedoručil dôkazné prostriedky, z ktorých vychádzal pri rozhodovaní sťažovateľkám s arbitrárnym a ústavne neudržateľným odôvodnením v uznesení krajského súdu, podľa ktorého povinnosť súdu oboznamovať účastníkov konania so šetreniami, ktoré vykonáva sám, mu nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia a už vôbec nebol povinný doručovať dedičkám podací hárok predložený dedičkou 4/ na vyjadrenie, keď dedičské konanie je konaním nesporovým pričom otázka doručenia uznesenia o prerušení konania C. M. (dedičke 4/) je otázkou, ktorá je sporná vzhľadom na predpísanú doručku a je nevyhnutným predpokladom pre učenie dátumu právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia o prerušení konania. Dovolatelia navrhli, aby dovolací súd uznesenie krajského súdu zmenil tak, že vyhovie žiadosti dedičiek 1/ až 3/ o opravu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia o prerušení dedičského konania č. k. 1D/838/2013-61 tak, že uznesenie nadobudne právoplatnosť 17. apríla 2014 a vykonateľnosť 19. mája 2014, alternatívne aby dovolací súd podľa § 449 ods. 1 a 2 v spojení s § 450 CSP zrušil uznesenie krajského súdu ako aj prvostupňového súdu a vrátil vec na ďalšie konanie.

4. Dedička 4/ vo vyjadrení k dovolaniu dedičiek 1/ až 3/ uviedla, že nie je povinnosťou účastníka konania overovať, či právoplatnosť rozhodnutia nastala skutočne vtedy keď ju zistil a zaznamenal súd prvého stupňa a navrhla aby dovolací súd dovolanie zamietol a priznal dedičke 4/ náhradu trov dovolacieho konania.

5. Dedičky 1/ až 3/ sa vyjadrili k vyjadreniu k dovolaniu.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v stanovenej lehote (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), zaoberal sa jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie dedičiek 1/ až 3/ je potrebné odmietnuť. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

8. Podľa § 396 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok účinný od 1.7.2016 (ďalej len „CMP“), konania o dedičstve začaté pred dňom účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

9. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. V prípade, že dedičky 1/ až 3/ vyvodzujú prípustnosť svojho dovolania z § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dedičiek o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

11. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. V preskúmvanej veci dedičky 1/ až 3/ odôvodňovali prípustnosť dovolania podľa §

420 písm. f/ CSP v spojení s § 431 CSP.

12. Podľa § 447 písm. c/ CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

13. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (porovnaj R 19/2017). Ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd už neposudzuje prípustnosť dovolania z hľadiska existencie dovolateľom namietanej vady zmatečnosti a je irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

14. Dovolací súd sa preto v prvom rade zaoberal tým, či rozhodnutie odvolacieho súdu spĺňajú atribút rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a dospel k záveru, že v danom prípade rozhodnutie odvolacieho súdu takýto atribút nespĺňajú.

15. V danom spore je dovolaním dedičiek 1/ až 3/ napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré judikatura odvolacieho súdu nepovažuje za rozhodnutie vo veci samej a ani za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (pozri R 19/2017). Takýmto rozhodnutím nie je ani uznesenie odvolacieho súdu, ktorý zrušil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým návrh dedičiek 1/ až 3/ na opravu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia zo dňa 27.3.2014, č.k. 1D/838/2013-61, Dnot 97/13 zamietol. Ide o uznesenie okresného súdu, ktoré v zmysle § 221 ods. 1 písm. i/ OSP nemalo byť vydané, doložka právoplatnosti a vykonateľnosti nemá povahu súdneho rozhodnutia, ale len osobitného úkonu súdu v podobe osvedčenia určitej právnej skutočnosti a zakladá len vyvrátiteľnú domnienku správnosti údajov, ktoré osvedčuje. Najvyšší súd v rozhodnutí publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 77/2021 uviedol, že súd je oprávnený posúdiť ako otázku predbežnú, kedy nadobudlo súdne rozhodnutie v inej veci právoplatnosť; pri posúdení tejto otázky nie je viazaný vyznačenou doložkou právoplatnosti. Pri posudzovaní správnosti údajov vyznačených v doložke nie je obmedzený žiadnou lehotou.

16. Najvyšší súd poukazuje, že prebieha dovolacie konanie o určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané pod sp. zn. 6Cdo/194/2020 (na základe dovolania dedičiek 1/ až 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/266/2019, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 43C/284/2014 ktorý určil, že dôvody vydedenia C. M. poručiteľom E.. K. Z. nie sú dané) a ako prejudiciálnu otázku preskúma aj správnosť vyznačenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia o prerušení dedičského konania 1D/838/2014.

17. Dedičky 1/ až 3/ dovolaním v tejto veci napadli uznesenie odvolacieho súdu, ktorým zrušil uznesenie súdu prvej inštancie vo veci návrhu na opravu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27. marca 2014, č.k. 1D/838/2013. Keďže v danom prípade nejde o rozhodnutie vo veci samej ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nie je proti nemu dovolanie podľa § 420 CSP prípustné. V posudzovanej veci sa dedičky 1/ až 3/ domáhali vydania opravného uznesenia opraviť doložku právoplatnosti a vykonateľnosti vyznačenej na prvoinštančnom uznesení 1D/838/2013-61, Dnot/97/2013. Nakoľko doložka právoplatnosti a vykonateľnosti nie je súčasťou súdneho rozhodnutia, nie je možné ju opravovať v zmysle § 164 OSP tak ako správne uviedol odvolací súd v bode 24. rozhodnutia a preto odvolací súd postupoval zákonným spôsobom, keď v zmysle § 221 ods. 1 písm. i/ OSP uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zrušil, nakoľko dôvody pre ktoré bolo vydané neexistovali.

18. Vzhľadom na to, že dovolanie dedičiek 1/ až 3/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou dôvodnosťou podaného dovolania.

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.